

beschouwt. Pas alleen op dat je niet ook die milde verdrietige blik krijgt die zo veel van mijn vriendinnen vertaalsters hebben.

Marianne Ben je weer aan het schrijven?

Schrijver Soms. Het komt me soms voor alsof het schrijven een uitvlucht is, een verkeerd gekozen levensdoel. Soms natuurlijk ook weer niet. Ik ben zozeer alleen. En hoe moet je schrijven als je niemand hebt om over na te denken? Je moet me helpen, Marianne.

Hij wil haar handen kussen. Tevergeefs.

Schrijver En jij zult ook zo eindigen als ik, Marianne. Een opmerking trouwens waarmee het doel van mijn missie hier is voltooid.

Schrijver af. Op de achtergrond staat Bruno, buiten, met achter zijn rug een boekje plastic tulpen. Marianne gaat een zijkamer in.

TWEDE BEDRIJF

Scène 1.

Bruno komt binnen, en bekijkt de kamer. Marianne komt vanuit de rechterzijkamer op met de twee koffers. Ze zet deze tussen hen beide in.

Bruno Marianne. Marianne. Marianne. Marianne.

Heb je ook al mijn foto van het nachtkastje verwijderd? Waar is Stefan?

Merkwaardig wat ons vanmorgen is overkomen, nietwaar? En dat, terwijl we toch helemaal niet dronken waren. Nu vind ik mezelf een beetje belachelijk. Jij niet?

Marianne Ja, ook wel. Nee, eigenlijk niet.

Bruno pakt koffers, opent deur.

Bruno Goed dat ik morgen weer naar de zaak moet.

Marianne Ja, goed dat je morgen weer naar de zaak moet.

Bruno Jij hebt nog nooit alleen geleefd.

Marianne En jij komt dus van Francisca?

Bruno loopt naar buiten. Daar gooit hij de koffers weg, en komt weer in de deuropening staan.

Bruno Jouw zorgeloosheid. Herinner jij je eigenlijk nog wel dat er tussen ons eens een innigheid heeft bestaan die uitsteeg boven het feit dat wij man en vrouw waren en die er toch door werd bepaald dat we dat waren.

*Bruno af.
Black Out.*

Scène 2.

Licht aan. Links voor de televisie zit Stefan. Hij kijkt t.v. Ondertussen strijkt Marianne die achter hem staat, door zijn haar.

Marianne Zal ik je naar bed brengen?

Stefan Ik ga toch altijd alleen naar bed?

Marianne Laat mij dan met je meegaan.

Stefan Je stinkt naar uien.

Hij staat op, loopt door de kamer.

Stefan Er is nieuws van de school. Onze klas heeft nu nog maar vier minuten nodig om de jassen en de schoenen uit te trekken en de pantoffels en de schooljasjes aan te trekken. De directeur heeft de tijd opgenomen met een echte Stop-Watch! En hij zei dat we voor het einde van het schooljaar het record met gemak tot drie minuten kunnen terug brengen. Zo snel

Vijfde scène: Het vertrek

Marianne gaat naar de slaapkamer. Ze begint Bruno's kleren uit te zoeken. Ze pakt de koffers. Als ze één van de koffers opendoet springt Stefan eruit. Uit de andere komt Jürgen, Stefans vriend. Ze pakt de koffers. Het belt. Bruno komt binnen.

Bruno Marianne! Marianne!

Ze komt uit de keuken. Hij wijst naar de koffers.

Ze geven elkaar de hand.

Bruno Waar is Stefan?

Marianne wijst naar het grote raam waar de kinderen gezichten staan te trekken.

Bruno Merkwaardig wat ons vanmorgen is overkomen, nietwaar? En dat terwijl we toch helemaal niet dronken waren. Nu vind ik mezelf een beetje belachelijk. Jij niet?

Marianne Ja, ook wel. Neen, eigenlijk niet.

Bruno pakt de koffer.

Bruno Goed dat ik morgen weer naar het kantoor moet.

Jij hebt nog nooit alleen geleefd.

Marianne En jij komt dus van Francisca?

Bruno Jouw zorgeloosheid... Herinner jij je eigenlijk nog wel dat er tussen ons eens een innigheid heeft bestaan die inging boven het feit dat wij man en vrouw waren en die er toch door werd bepaald dat we dat waren?

*Hij vertrekt. Zij sluit de deur achter hem en steekt haar hoofd tussen de kledingstukken in de vestiaire. Ze gaat T.V. kijken.
Black Out.*

TWEDE BEDRIJF

Eerste scène: moeder en kind II

Marianne en Stefan zitten aan tafel. Marianne heeft geen trek. Stefan slurpt en smakt. Hij zit terwijl te schilderen. Ze kijkt naar hem.

Marianne Zal ik je naar bed brengen?

Stefan Ik ga toch altijd alleen naar bed?

Marianne staat op.

Marianne Laat mij dan met je meegaan.

Ze wrijft door zijn haren. Hij duwt haar weg. Ze buigt zich opnieuw naar hem toe.

Stefan Je ruikt naar uien.

Ze wil hem kussen. Het kind holt de woonkamer uit. Marianne blijft alleen achter. Even later komt het kind terug en zwiert zijn boekentas op tafel.

Stefan Er is nieuws van 't school. Onze klas heeft nu nog maar vier minuten nodig om de jassen en de schoenen uit te trekken en de pantoffels en schooljasjes aan te trekken. De directeur heeft de tijd opgenomen met een echte stopwatch. En hij zei dat we vóór het einde van het schooljaar het record met gemak tot drie minuten kunnen terugbrengen. Zo

